

य प्रायश्चित्तस्य नैमित्तिकत्वं नित्यत्वञ्च निताशराकदाह  
“नैमित्तिकोऽयं प्रायश्चित्ताधिकारः । अत्र चार्थवादाव-  
गतपापक्षयोऽपि जातेऽन्यायेन साध्यतया लोकि-  
यते । न च दूरितपरिजिहीर्षुषाहुऽपीयते एतावता  
कात्याधिकारमालम्ब्या कात्यायनात् “परित्यक्त-  
मतो नित्यं प्रायश्चित्तं विमुच्यते । नित्यञ्च वचनैर्वृत्ता-  
जायन्तेऽनित्यन्तैः नहः” इति मतवचनेऽकारणे दोषमवचे-  
नावश्यकतावममात् । तथा च वाचस्पत्यः “प्राय-  
श्चित्तमनुवांषाः पापेषु निरता नराः । अपराधापिनः  
कटाक्षरकान् खानि दाहयान्” । प्रायश्चित्तमनुवांषा  
दुःकटाक्षरकान् प्राप्नुवन्ति” ।

नित्यप्रलय उ० नित्यः प्राक्कालिकः प्रलयः । सुप्तो “चत-  
र्विंशसु प्रलयो नित्यो यः प्राणिनां वयः । यदा विनाशो  
जातानाम्” अग्निपु० २६७ अ० । य च प्रलयपातविध्यकृता  
वेदान्तपरिभाषायां विद्यते यथा  
“य च चतुर्विधः नित्यः प्राक्तनो नैमित्तिक आत्मनिव-  
चेति । तत्र नित्यप्रलयः सुषुप्तिः तस्याः सकलकार्य-  
प्रलयरूपत्वाद् भगवन्मर्मपूर्वसंस्काराणाञ्च तदा कारणा-  
त्मनावस्थानं, तेन सुप्तोत्थितस्य न सुषुप्तः साद्यत्तुपपत्तिः  
न वा कारणात्तुपपत्तिः । न च सुप्तप्रायनः करणस्यापि  
विनाशे तदधीनप्राचनादि क्रियात्तुपपत्तिः, वस्तुतः प्राचा-  
द्यभावेऽपि तदुपपत्त्योः पुरश्चान्तरविभ्रममालम्ब्यात् सुप्त-  
शरीरोपलम्बत् । नचैवं सुप्तस्य परेतादिविशेषः सुप्त-  
स्य हि विष्णुशरीरं संस्कारात्मना तत्त्वेन वर्तते परेतस्य  
तु लोकालरे इति वैकल्यत्वात् । यथा अन्तःकरणस्य हे-  
यक्तो ज्ञानशक्तिः क्रियाशक्तिश्चेति तत्र ज्ञानशक्तिविशि-  
ष्टान्तःकरणस्य सुप्तो विनाशः न तु क्रियाशक्तिविशिष्ट-  
स्येति प्राचनाद्यवस्थानमविरहम् । “यदा सुप्तः स्र-  
न कञ्चन पश्यति अथापिन् प्राचयैवैकधा भवति अष्टै-  
न वाक सर्वैर्नामभिः सहाय्येति यता खौम्ब ! तदा अन्तःको  
भवति खनपीतो भवतीत्यादि” इतिरक्तसुप्तो ज्ञानम्” ।

नित्यमुक्त उ० नित्यं स्रक्तः । कावलयोऽपि यज्जगन्त्रे पर-  
मात्मनि “अहं देवो न चान्योऽपि—इत्युपक्रमे नित्य-  
स्रक्तसमावसान्” आ० त० । “नित्यस्रक्तत्वम्” । अ० ६०

नित्ययज्ञ उ० कर्म० । फलयोगं विना जीवनादिमात्मनिमि-  
त्तेन विहिते यथाकथञ्चित् प्रतिनिध्यादिना अक्षय्य-  
व्येण चानुष्ठये अग्निहोमादौ यज्ञे । [स्त्री लिङा०  
नित्ययौवन लि० नित्ययौवनमत्त्वं । शिररवौवने २ प्रीपदां

नित्यवैकुण्ठ उ० अत्युच्चको विष्णोः स्थानभेदे “अहं  
नमसि संविदो नित्यवैकुण्ठ एव च । अस्माकाश्चरन्तो  
नित्यो विस्तृतचन्द्रविम्बवत् । इत्येवमावच्छ्रूतो नित्य-  
व्यस्य निराश्रयः । आकाशवत् सुविस्तारः, अक्षर-  
निर्मितः । तत्र नारायणः श्रीमान् वनमासी यत्तुर्भुजः ।  
अग्नीः परसतो गङ्गा तववी पतिरीश्वरः । अमर-  
नन्दुत्तुदपादंदादिभिरन्वितः । सर्वैः सर्वविन्दीभ्यो  
भक्तानुपह्वारकः” ब्रह्मसू० ४० प० ७० १५ अ० ।

नित्यसत्त्वस्य लि० नित्यमपचं वत् सत्त्वं धैर्यं सुचभेदो  
या तत्र तिष्ठति स्वा-क । निरूप्यैकविंशतिभिः २२ अ-  
स्तनवी अभिभूय सदा अत्युच्चानुपपत्तिः च । “नित्य-  
वत्त्वो निर्वोनचोपः आत्मवान्” नीता ।

नित्यसम उ० गौ० सुलोको आत्मसुखभेदे निजानित्यव्या-  
वसादीन् विभज्य “नित्यमनित्यभावश्च नित्ये नित्यत्वोप-  
पत्तेः नित्यवनः” इति अक्षितम् आतिथ्ये १०७४ उ० अ०  
नित्यसमाप्त उ० कर्म० । व्याकरणोक्ते सकलमनस्यवसद-  
रहितविषयव्याख्यायिते समाप्तभेदे

नित्यहोम उ० नित्यं प्रायश्चित्तं कर्त्तव्यं होमः । द्विजैः प्रत्यहं  
कर्त्तव्यं होमे । य च होमः “वायव्योवमग्निहोमं  
कुहोति” इति श्रुत्युक्तः विष्णुसंहितोक्तोऽन्यविधो यथा  
“अथान्निं परिसृज्य चरुं च परिकीर्य परिमिश्र्य सर्वतः  
पाकादपच्युत्वा कुह्यात् । वाहदेवाय चतुर्विधाय  
प्रदुन्वायानिद्विषाय पुरषाय अन्नामाञ्चुताय वाहदेवाय ।  
अथान्नये होमाय निज्वाय वरुणाय इन्द्रोऽग्निहोमिभ्यां  
विश्वेभ्यो देवेभ्यः प्रजापतये अतुमन्त्रे अमन्त्रये वासोम-  
तये अमन्त्रये सिद्धिं कर्ते च” । “मैत्रदेवस्य विद्वत् स्रक्तोऽग्नौ  
विधिपूर्वकम् । होमं कुर्वीदेवताभ्यो ब्राह्मणो होमम-  
न्त्रम् । अग्नेः होमस्य जैवादौ तयोश्चैव वनस्पतयोः ।  
विश्वेभ्यश्चैव देवेभ्यो अमन्त्रये एव च । कुर्वी जैवा-  
तुमन्त्रे च प्रजापतये एव च । सृष्ट्यावापृच्छिन्नोच तथा  
सिद्धिं कर्तेऽमन्त्रः” मनुनोक्तविधिरन्यविधः आत्मानेदात्  
व्यवस्था ।

नित्या स्त्री १ दिव्याः शक्तिभेदे तदधिकारेचैव नित्यातन्त्रं  
प्रवक्तं तन्नाममन्त्रादिकं तन्त्रद्वारे उच्यते । २ ननवादिभ्यां  
शब्दरत्ना० ।

नित्यानध्याय उ० सर्वथा वर्जनीयनेदपाठकालादौ “दावेव  
वर्जयेत्तत्तमनध्यायो प्रवक्तव्यः । साध्यावमूनिह्यामृता-  
मात्मानं प्रायश्चित्तं दिजः” इति “इत्यादिप्रपञ्चव्यापन०